

Full diocesà

20 de desembre del 2015

p4 i p5 —La Porta Santa ja és oberta de bat a bat a la catedral de Vic

p5 —Campanya de la Llàntia Solidària de Mans Unides 2015

Pessebre de la Llar del Sant Crist d'Igualada 2015

Us desitgem
unes bones
festes de Na-
dal a tots!

«Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà»

Diumenge IV d'advent / Cicle B

Lectura de la profecia de Miquees

Això diu el Senyor: «Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel.» Els seus orígens són llunyans, des dels temps eterns. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

(5,1-4a)

Salm responsorial

Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.

(Salm 79)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: «No voleu oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat.» Primer ha dit: «Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els voleu ni els exigiu», encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivia. Després afegeix: «Vinc a fer la vostra voluntat.» Adoneu-vos com supprimeix tot el que deia abans i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta «voluntat» de Déu.

(10,5-10)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà; entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.»

(1,39-45)

«Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau»

L'alba de Nadal

Josep Molist i Rifà, prev.

Ratzinger, a propòsit dels dos primers capítols de l'evangeli de Lluc, suggereix un antic gènere literari hebreu, el «midraix haggàdic», que ens ofereix una interpretació de l'Esriptura mitjançant narracions. La imaginació de l'autor inspirat i la fantasia del relat ens aventuren en l'univers literari de la Revelació. Ja no podem reduir les paraules a conceptes racionals, ni fragmentar-ne el contingut, perquè formen part d'un tot. Aquesta forma literària permet de comprendre la vinculació de Jesús amb Joan Baptista i, en definitiva, les profecies messiàniques amb l'infant de Betlem. Miquees, contemporani d'Isaïes, llegit en aquest diumenge d'anunciament, ens retorna a aquesta hermenèutica dels primers cristians que veieren acomplertes les profecies del Vell Testament en Jesús.

A Betlem Efrata (que vol dir 'fructuosa') hi ha de néixer el qui ha de regir Israel. Es podrà identificar perquè «es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor». En aquest mateix sentit, el relat de la visitació, a partir d'una escena quotidiana que el nostre pòsit cultural identifica com a costumista, vincula teològicament el Precursor amb el Messies esperat. L'epístola, aparentment fora de lloc, esdevé un incís que evoca la creu com a plenitud del misteri de l'encarnació. Perquè, tal com ens indica l'apòstol, «ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist feta una vegada per sempre». L'esclat de Pasqua, doncs, il·lumina l'alba de Nadal. I en l'alba de Nadal hi brilla l'Estrella del Mar (aquest és el significat del nom de Maria).

La imatge

Visitació (1963). Joan Rifà.
Santuari de Nostra Senyora de l'Ajuda, Balenyà (Osona).

Maria, gràvida de Jesús, corre a comunicar el seu goig a Elisabet, la seva parenta que també espera un fill. El trobament de les dues dones és un esclat d'entusiasme. Plenes de l'Esperit Sant, la joia els vessa del cor i els ompla la boca de lloances. El misteri més sublim és viscut i celebrat íntimament amb senzillesa i emoció.

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

21 dilluns

— Sant Pere Canisi, (1521-1597)
— Sant Demetri, màrtir (†306)
Càntic 2,8-14 / Salm 32 / Lluc 1,39-45

22 dimarts

— Sant Flavià, màrtir (†362)
— Santa Francesca Xavier Cabrini, verge (1850-1917)
1 Samuel 1,24-28 / 1 S 2,1-8 / Lluc 1,46-56

23 dimecres

— Sant Llibert, papa (†366)
Malaquies 3,1-4.23-24 / Salm 24 / Lluc 1,57-66

24 dijous

— Sant Delfí, bisbe (†404)
2 Samuel 7,1-5.8b-12.14a16 / Salm 88 / Lluc 1,67-79

25 divendres

— **La Nativitat de Nostre Senyor Jesucrist**
Lectures: Nit: Isaïes 9,1-6 / Salm 95 / Titus 2,11-14 / Lluc 2,1-14
Alba: Isaïes 62,11-12 / Salm 96 / Titus 3,4-7 / Lluc 2,15-20
Dia: Isaïes 52,7-10 / Salm 97 / Hebreus 1,1-6 / Joan 1,1-18

26 dissabte

— Sant Esteve, protomàrtir (†34)
Fets 6,8-10;7,54-59 / Salm 30 / Mateu 10,17-22

27 diumenge La Sagrada Família / Cicle C

— Sant Joan, apòstol (s.l)
Eclesiàstic 3,3-7.14-17a / Salm 127 / Colossencs 3,12-21 / Lluc 2,41-52

La Porta Santa de l'Any de la Misericòrdia ja és oberta de bat a bat

Redacció

Més de mig miler de fidels van assistir diumenge a l'obertura diocesana de l'Any Sant de la Misericòrdia que va tenir com a centre significatiu el moment

en què el bisbe Romà va obrir la Porta Santa. Ara ha començat tot un Any Jubilar que s'estendrà fins a la Solemnitat de Crist Rei del 2016, un temps per a redescobrir, en paraules del mateix bisbe, la confessió, les obres de misericòrdia i la indulgència plenària.

Celebració d'inici al Carme i pelegrinatge

A l'església parroquial del Carme es va fer l'inici de la celebració, amb el

cant de l'hime de l'Any de la Misericòrdia i la lectura d'un fragment de l'Evangelí i dels tres primers punts de la butlla *Misericordiae vultus*, amb què el papa Francesc va convocar el present Any Sant. A continuació es va fer el pelegrinatge vers la catedral: l'encapçalaven el tintinàbul catedralici i la creu processional, venia després el senyor bisbe, a continuació la clerecia i, després de la creu dels joves, la resta de fidels. La processó va anar seguint els estrets carrers del nucli antic de Vic mentre es cantaven salms adients.

Obertura de la Porta Santa

Arribant davant de la catedral hi va haver el moment més significatiu de l'obertura de l'Any Sant a la nostra diòcesi. El bisbe Romà obria la

Més de mig miler de fidels van assistir als diferents actes

Porta Santa i a continuació tothom la creuava. S'acomplia així el que havia demanat el Sant Pare: després de l'obertura de la Porta a Sant Pere del Vaticà, el dimarts dia 8, s'havia d'obrir la Porta a totes les catedrals del món.

«L'Església necessita aquest moment extraordinari»

A continuació va tenir lloc la solemne eucaristia a la catedral, plena de gom a gom, amb gent dreta. A l'inici hom va aspergir els fidels com a record del baptisme. En l'homilia, el prelat va afirmar que «l'Església necessita aquest moment extraordinari per a posar la mirada de nou en l'amor misericordiós de Déu i llançar-se a portar aquest amor a tots els homes. El perdó donat i ofert és hoste poc habitual en el nostre món. Redescobrir-nos el que som, essencialment perdonats, ens farà deutors dels nostres germans en l'amor i el perdó generosament ofert. El que hem rebut com a do, no podem fer res més que compartir-ho amb tots els nostres germans». Continuem amb altres fragments significatius de l'homilia episcopal:

Redescobrir la confessió

«Obrir la Porta Santa de la nostra catedral significa obrir la porta del Cor misericordiós de Jesús, perquè els homes hi trobin el perdó i la pau. Els sacerdots de la nostra diòcesi han acollit el repte per tal que tots els dies de l'Any Sant, des d'avui i fins a la seva clausura, hi hagi una presència constant de confessors per a escoltar el cor dels qui ens acostem a cercar la misericòrdia de Déu en la confessió i en la consulta per a cercar camins de més i més misericòrdia (...). No pot haver-hi autèntic Any de la Misericòrdia sense el sagrament de la confessió.»

Les obres de misericòrdia

«Passar el llindar de la Porta Santa de la Misericòrdia ens compromet a ser portadors de la misericòrdia del Pare als nostres germans, a tots els qui trobem en el camí de la nostra vida i necessiten la nostra mirada i els nostres fets de tendresa i amor. Tots hem de fer nostra l'actitud de misericòrdia del bon samarità de la paràbola de Jesús.»

La indulgència plenària

«Obrir la Porta Santa ens compromet també a acollir amb generositat el do de la indulgència plenària, tant per a nosaltres com per als nostres difunts. És el gran perdó de Déu, que complementa amb la seva misericòrdia, per mitjà de la seva Esposa, l'Església, el perdó del sagrament de la Penitència, amb l'alliberament del nostre cor de tot residu (...) i alliberant-nos de les penes pròpies del pecat.»

La teva llum és la seva esperança

Mans Unides

La teva llum és la seva esperança. Llàntia solidària.

MANS UNIDES, cada any, amb la Llàntia Solidària, ens marquem l'objectiu d'aconseguir els recursos per a portar a terme un objectiu: un projecte. Gràcies a vosaltres, que any darrere any, ens doneu suport i ajuda, ho anem aconseguint. Enguany, aquest projecte és a Tougan (Burkina Faso). Treballem conjuntament amb la contrapart i junts portarem a terme la construcció d'una escola de secundària.

La Congregació de les Germanes de l'Anunciació de Bodo Dioulasso es va instal·lar a Tougan fa cinc anys. Mans Unides va col·laborar en l'escola de primària que elles dirigeixen i que compta amb uns dos-cents alumnes. Davant la manca de places escolars a la ciutat per a atendre els estudiants que acaben la primària, la Congregació, amb la insistència de les famílies, decideix començar el cicle de secundària i demana la col·laboració a Mans Unides per a la construcció d'un edifici amb quatre aules, un despatx i un magatzem. Gràcies a tots.

Protestes per una greu profanació a Pamplona

Redacció

Saltava la notícia fa unes setmanes a la capital de Navarra. Una exposició titulada «Desenterrados» en una sala municipal contenia segons l'autor, Abel Azcona, un total de 242 formes consagrades que havia recollit ell mateix simulant combregar i formant amb elles la paraula «pederàstia».

La indignació entre els catòlics navarresos va ser immediata. Diverses concentracions i pregàries es van realitzar davant la sala d'exposicions. L'Associació Espanyola d'Advocats Cristians va posar una querrela criminal. El bisbe de Pamplona va convocar dues misses de reparació a les catedrals de Pamplona i Tudela en què van assistir, en total, unes deu mil persones.

L'arquebisbat va manifestar en un comunicat que aquest fet «suposa una profanació gravíssima de l'Eucaristia, fet que ofèn profundament la fe i els sentiments catòlics, i atempta contra la llibertat religiosa». Les formes consagrades finalment van ser retirades de l'exposició.

Notícies de Poblet

Redacció

L'abadia de Poblet ha celebrat el mes passat el 75è aniversari de la recuperació de la vida monàstica.

L'any 1940, quatre monjos cistercencs italians arribaven al monestir de Poblet per restablir-hi la vida monàstica perduda 105 anys enrere. Va ser en 1835 quan la comunitat —aquell moment formada per 59 monjos, 11 conversos i 11 novicis— va ser exclaustrada com a conseqüència de la Desamortització de Mendizábal.

Després d'un segle abandonat, a principis del XX es va impulsar la recuperació del monestir i en 1940 es reprenia la vida monàstica. 75 anys més tard, una comunitat formada per 30 monjos

continua al capdavant d'aquest element declarat Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO en 1991 i és per això que el monestir celebra enguany l'efemèride amb un conjunt d'actes que s'iniciaran demà i que tindran continuïtat en els pròxims mesos.

Uns dies després de la celebració d'aquesta efemèride, el cenobi ha elegit nou abat. El monjo Octavi Vilà és el nou abat del monestir cistercenc de Poblet, en substitució del pare Josep Alegre, que va presentar la seva renúncia per motius d'edat. El nou abat, nascut a Tarragona en 1961, va vestir l'hàbit cistercenc el dia 26 de gener del 2006 i va rebre l'ordenació sacerdotal l'1 de maig del 2015.

Notícies Breus

Nou comentarista litúrgic

Des d'aquesta setmana el Full Diocesà incorpora una nova ploma per als comentaris de les lectures dominicals: Mn. Josep Molist i Rifà, actual rector de les parròquies de Sant Andreu de Tona, Sant Vicenç de Malla i Sant Esteve de Múnter. Agraïm la seva disponibilitat i aprofitem l'avenç per a donar les gràcies a qui ens ha ajudat a copsar el sentit de les lectures durant el darrer any litúrgic: Mn. Joan Mir.

L'article

No tot són males notícies

Climent Forner, prev.

És terrible. Així que et lleves de bon matí, només cal que engeguis la ràdio o la televisió per a quedar esgarriat dels tristos esdeveniments que acaben de tenir lloc arreu del món o no tan lluny, a tocar de casa. Quan després, havent esmorzat, fulleges els diaris, aquests no fan altra cosa que confirmar-te gràficament les desgràcies: guerres, violències de gènere, assassinats, corrupcions, robatoris... On anirem a parar? Estic pensant, per força, en els atemptats terroristes d'ara fa un mes a París. Quin horror! La fi del món? No pas encara, si Déu vol, però... Sort que cada dia surt el sol! Sempre, des de Caïn i Abel, que deu haver estat més o menys així, però... Quin mal ús que els humans fem de la llibertat, la gran dignitat de què Déu ens dotà en crear-nos a imatge i semblança seva! Cridats a ser bons i perfectes com ell, el Pare, som capaços de degradar-nos fins a nivells de maldat i barbàrie inimaginables; fins a matar i suïcidar-nos, si cal, en nom d'Al·là, o del déu que sigui, i pecar, a més, d'hipòcrites, ja que, mentre bombardegem certs països tinguts per enemics, els fornim d'armes, sucós negoci. Abans no se sabia, però avui dia, que tot se sap immediatament, els mitjans de comunicació sembla que s'hi complaguin d'una manera morbosa, repetint un cop o un altre cop les escenes escabroses com si fossin les úniques a oferir. Cal agrair-los la informació, sens dubte, però jo em pregunto: Tot són malvestats? Tot és negatiu? ¿No hi hauria, o no hi ha també moltíssimes persones i coses ben positives i exemplars, a donar a conèixer en tots els àmbits: polític, social, familiar, eclesial? Bé, deixem-ho.

Són dues petites notícies de caire religiós i ensems patriòtic les que volia comentar pel goig que m'han donat, més enllà, naturalment, de les que sol proporcionar-me el Barça, com la del dia 21 de novembre proppassat. Una: la Mare de Déu de Queralt —la «meva» Mare— és present, de fa un parell de mesos, a la catedral de l'Alguer (Sardenya), amb una rèplica d'imatge, justament enguany que s'escau el centenari de la seva coronació canònica. Hurra! Una altra: l'arquebisbat de Tarragona dedica unes Jornades al Dr. Josep Pont i Gol, que en fou Pastor, en el 20è aniversari del seu traspàs (1995-2015). Hurra! És tota l'Església catalana en general (i en particular la solsonina, de la qual era fill) que l'hauria de recordar i enaltir per la rellevància de la seva acció apostòlica en plena consonància amb el Concili Vaticà II. Ai dels fills que s'obliden dels seus pares!

Aquests dies cal dir com la bona nova més nova de la història de la humanitat és l'anunciada per l'àngel: «No tingueu por. Avui, a la ciutat de David, us ha nascut el Salvador, que és el Messies, el Senyor.» Si el naixement d'un infant qualsevol és l'alegria més gran d'aquest món, ara imagineu-nos com hauríem d'esclatar de joia, malgrat tot, els qui creiem en l'Infant. Bon Nadal!

El llibre

Oraciones y reflexiones para el Año de la Misericordia

Juan Jauregui

«La malaltia que pateix el món, la malaltia principal de l'home, no és la pobresa o la guerra, és la falta d'amor, l'esclerosi del cor» (Mare Teresa de Calcuta).

Què ofereix aquest llibre? Reflexions i oracions agrupades en dues parts: salms de la misericòrdia i relats del Nou Testament. L'estil és l'habitual d'una celebració de la Paraula. Donada l'amplitud d'algunes introduccions i la varietat de reflexions ofertes, és possible utilitzar el material com a catequesis especialment per a adults i joves. L'animador que se serveixi d'aquestes propostes compta amb una gran riquesa de contingut, la qual cosa li exigirà sintetitzar, reduir, escollir allò que jutgi més oportú per al seu grup o comunitat.

Completen la riquesa del llibre les cançons originals de l'autor que van en apèndix.

Aquella tendresa en el rostre de Jesús, tot just nat

Romà Casanova, bisbe de Vic

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu... El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle (Jn 1,1.14). Aquesta és la bona notícia de Nadal que mentre hi hagi un cor cristià, encara que sigui sol en un indret, ningú no podrà apagar mai. El Fill de Déu s'ha fet home per salvar-nos. Déu ha vingut a compartir la nostra existència per tal que aquesta vall de llàgrimes sigui un lloc de vida i d'esperança, d'amor i de pau. Les llàgrimes dels qui creuen en Crist es converteixen en perles d'esperança, perquè amb l'Infant que ens ha nascut reneix en cada instant la joia que no mor mai, la joia de saber-nos estimats infinitament per Déu.

Cada Nadal és una crida a eixamplar el cor a tots els homes

Mirar el rostre de Crist infant és l'actitud pròpia del cristià en aquests dies. Déu en la tendresa i la humilitat de l'infant manifesta tot el misteri del seu amor. El papa Francesc, en l'Any Sant de la Misericòrdia que acabem d'iniciar, ens convida a mirar el rostre de Crist, sabent que és el rostre humà de la misericòrdia de Déu. Aquella tendresa en el rostre de Jesús, tot just nat, contemplada per Maria i Josep, pels pastors i els mags, és la tendresa de Déu etern, que ara s'ha fet visible en la trèmula carn de l'infant. Necessitem contemplar aquesta tendresa per a poder entendre encara més com és de gran la misericòrdia de Déu a favor nostre, com és de tendre l'amor de Déu per tots i cada un dels homes, més enllà de les nostres misèries i pobreses. Santa Teresa de l'Infant Jesús en el llit del sofriment, molt afeblida per la malaltia, va escriure: «Jo no puc témer un Déu que s'ha fet per mi tan petit... L'estimo!, perquè ell no és res més que amor i misericòrdia» (Teresa de Lisieux, *Darrera notificació epistolar*).

El qui en el Misteri de Nadal manifesta la tendresa de Déu, ho fa també en tota la seva vida. En el cor, en els gestos, en el rostre de Jesús es fa sempre present la seva relació de Fill amb el Pare. És ell qui ens va ensenyar a pregar dient: *Abba, Pare*. I és que en el seu cor hi havia sempre l'actitud pròpia de l'infant que confia en el seu pare. La tendresa que neix de la infància espiritual és la que es manifesta sempre en el rostre de Jesús i en les seves obres. Nosaltres, els qui celebrem el Nadal, hem d'aprendre la lliçó de la tendresa. No hi ha cap altre camí que el de la misericòrdia per al cristià; un camí que es manifesta en la tendresa, en la sensibilitat per descobrir el que el germà necessita. Cada Nadal és una nova oportunitat per a reprendre el camí de la relació més i més fraternal. Cada Nadal és una crida a eixamplar el cor a tots els homes. No podem restar tancats en els nostres petits cercles egoistes, quan en el nostre món hi ha tantes persones que esperen ser estimats amb la tendresa que es va fer carn en l'establa de Betlem.

**Bon Nadal de nostre Senyor Jesucrist!
Un Any Sant ple de misericòrdia!**

